

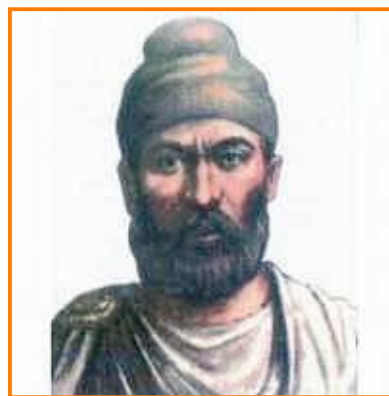

D'excursió pel meu país

Jo sóc de **Romania**, us parlaré una miqueta del meu país, encara que no en sé moltes coses.

Un dia vaig anar d'excursió a una ciutat del sud del país que es diu Valcea. Vam visitar un museu amb moltes coses antigues dels dacis. Els dacis eren els habitants de la Dàcia. Van lluitar amb els romans que volien augmentar el seu imperi. La professora d'història de Romania ens va parlar dels dacis i dels romans. Ens va dir que els dacis van guanyar una de les batalles que va durar 100 anys, però no perquè eren més forts, sinó perquè van ser més llestos. Els romans tenien moltes armes i escuts, en canvi els dacis no. També ens va dir que **Decebal** era el cap dels exercits dacis i moltes altres coses que no recordo.

El cabdill daci Decebal

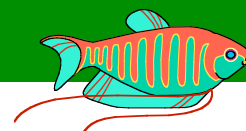
A mi em van agradar **els vestits tradicionals**, però als altres companys els va agradar més **les armes i les eines dels dacis**.

Eines i armes dàcies

Vestits dacis

La salina Praid

Després vam anar a una salina que es diu Praid i és la més gran del país. Va ser molt interessant. A dins hi havia un petit parc amb un tobogan petit i un bressol de nens, per tant no vam poder pujar-hi. També hi havia una capella i un

quiosc on podies comprar trossos de sal i llibres sobre aquella salina.

Capella dins la salina Praid

El jardí botànic de Cluj

A les vacances d'estiu vaig anar amb els meus pares a Cluj on hi ha un jardí botànic. Vaig veure moltes plantes interessants. Entre elles una planta que diuen que és carnívora i mesura mig metre. També vam veure alguns cactus, però no tan grans com els d'aquí. A dins d'un edifici hi havia una bassa amb molts nenúfars grans. Em va agradar molt, vaig fer moltes fotos i li vaig comprar una planta a ma mare i vaig dir als meus pares que algun dia voldria tornar-hi.

Nenúfars al Botànic de Cluj

Flors al Botànic de Cluj

Sibiu

La ciutat on vivia abans es diu Sibiu. L'any 2007 vam celebrar que la nostra ciutat va ser la capital cultural europea i també la integració de Romania a la Unió Europea.

“Vaig dir als meus pares que algun dia voldria tornar-hi.”

A **Sibiu** hi ha uns llacs petits que són molt salats i s'han anat formant al llarg del temps perquè hi havia salines que es van omplir d'aigua. Llavors l'aigua va sortir fora i es van formar aquests llacs. Allí les persones paguen per a poder banyar-se perquè molts doctors recomanen a les persones malaltes anar-hi per a tractar-se amb fang i banyar-se als llacs. Diuen que a la millor no te curen del tot, però un 60% segur que et curen. Els llacs es diuen Ocna Sibiului i alguns estan situats dins d'una muntanya. Si t'hi banyes quasi que no t'has de moure perquè l'aigua és tan salada que te sosté a la superfície. És molt divertit perquè si no saps nadar pots aprendre'n. Però si et ve aigua als ulls no és tan divertit. A mi em va passar i vaig haver de sortir fora de l'aigua per rentar-me la cara perquè la sal em picava tan fort als ulls que tots creien que m'havia posat a plorar, però les llàgrimes no eren perquè plorava, sinó per culpa de la sal.

A prop de la nostra ciutat tenim les muntanyes Fagarasi. A l'hivern la neu fa 2 metres d'alçada o més. S'hi pot anar a esquiar. Ma mare em va dir que hi vam anar quan jo era petita i per això no recordo com és. Em va dir que vam pujar a dalt amb un telefèric, i que va tenir molta por. També hi havia un hotel

de gel molt interessant. Tot era de gel: les taules, les cadires, les portes, etc. L'estació es diu Balea.

Hi ha també un llac i una cascada.

A la ciutat **Brasov** que està situada al centre de Romania, al costat de la nostra ciutat, hi ha el Castell Bran on es diu que va viure Dràcula. Se senten moltes coses sobre aquest Dràcula, diuen que era un vampir a les nits, i de matí es convertia en una rata penada. O que allí vivia un home que es deia Vlad el Drac i era tan dolent i antipàtic que la gent li va posar el nom de Dracula i es van inventar coses dolentes sobre ell. Jo crec que la segona història es la vertadera i que no hi ha hagut cap vampir. Vaig anar allí quan era petita i no em de recordo com era. Però segur que és molt bonic.

Ara us parlaré una mica **del meu poble**, però no hi ha moltes coses a dir. Hi ha molts carrers amb moltes cases. El carrer on jo vivia es diu carrer Rusilor. Tenia moltes amigues, les estimo molt. Un dia va ser l'aniversari d'una amiga que es diu Bianca. Ens vam barallar amb nata i després vam jugar a futbol, noies contra nois i van guanyar els nois, però l'important és que ens vam divertir.

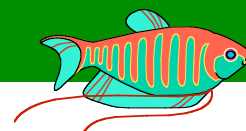
.....
 "Les llàgrimes no eren perquè plorava, sinó per culpa de la sal."

Llac de Balea

Castell Bran

L'escola no era molt lluny, hi anàvem tots a peu. No hi havia nois o noies d'un altres pobles, per tan no fèiem servir autobusos. L'escola era molt semblant a la d'aquí però no hi havia més de 20 alumnes en una classe i hi havia només dos cursos per grup. Les taules i les cadires no eren gens brutes perquè els professors si ens veien que ratllàvem les taules ens ficaven una amonestació i parlaven amb els pares i si la situació era greu ens expulsaven una setmana a casa. Els nois i les noies havien d'aixecar-se quan

Ruïnes dell Castell de Slimnic

entrava el professor o la professora i teníem més respecte cap a ells. Una mica més lluny de l'institut hi ha unes ruïnes de una fortalesa que diuen que té més de 200 anys. M'hagués agradat que estigués tota sencera i no només les ruïnes. Més o menys això és tot el que volia dir-vos. Però no és tot, n'hi ha moltes coses més per visitar a Romania.

Isabella Brezoiu (2n d'ESO)
22/04/2008

El primer curs a Catalunya

Este any he estat a Catalunya, a l'institut. He estudiat per passar el curs. He tingut molts

professors. A mi m' ha agradat molt estar aquí i ara tinc molts amics romanesos i també d'altres llocs.

L'institut m'agrada molt, també tinc una professora bona a l'Aula d' Acollida.

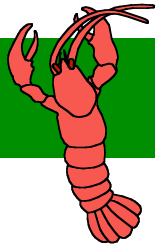
Ara sé parlar bé i entenc totes les paraules. Ara m'agrada molt l'Institut.

Ionel Munteanu (2n d' ESO)
2/06/2008

Aula d'Acollida, 1r trimestre 2007/08

Sortida a Ascó

El dia 8 d'abril vam anar tots els alumnes de 2n d'ESO d'excursió a Ascó a una pista de atletisme i va ser molt bonic.

Vam anar amb quatre mestres, en dos autobusos. Vam arribar a les 9:30 i vam anar als vestidors i ens vam canviar. Després vam córrer dos voltes d'escalfament.

Vam començar les proves d'atletisme. Primer vam córrer 100 metres lliures i 4x100 metres relleus.

En acabat de les proves de velocitat, vam esmorzar durant 30

minuts i vam descansar una mica. Ens va molestar les mosques negres, però la professora d'educació física va anar a comprar crema .

Vam començar a fer el llançament de disc i de pes, salt de longitud i prova de mig fons, els 800 metres (2 voltes a l'estadi) i vam anar a la dutxa.

Em va agrada molt. Quan vam tornar vam veure el riu Ebre. es molt gran, i una central nuclear.

Adrian Màrica (2n d'ESO)
9/4/08

El dia 8 d'abril, vam anar els alumnes de segon d'ESO a Ascó. Vam marxar a les 9 del matí de Gandesa i vam arribar a les 9:30 a Ascó.

Ens vam canviar als vestidors i vam escalfar una mica fent dos voltes a l'estadi. Després vam començar les proves. La primera va ser els 100 metres lliures. A la segona vam fer els relleus; vam fer equips de quatre que ens havíem de passar el testimoni.

Vam esmorzar de les 11:00 fins les 11:15 i després vam fer el llançament de disc, el llançament de pes i el salt de longitud. A les 12:00 vam fer la prova de mig fons, 800 metres.

Vam fer fotos i a les 12:30 vam anar a dutxar-nos i vam sortir fora de l'estadi. A la una vam agafar els autobusos i vam tornar a Gandesa.

Ionel Munteanu (2n d'ESO)
9/04/08

.....
"Ens van molestar les mosques negres, però la professora d'educació física va anar a comprar crema".
.....

Sortida d'Educació Física a Ascó

Dimarts el dia 8 d'abril vam anar d'excursió a Ascó un poble no molt lluny de Gandesa, a 24 Km, me pareix. Ens van acompanyar 5 professors.

Abans d'arribar a la pista d'atletisme tothom mirava la central nuclear. Quan hi vam arribar encara miràvem la central. Sortia tant fum i jo vaig dir en broma que em feia por respirar, i totes les xiques es van posar a riure. Vam anar als vestidors a canviar-nos. Les xiques a l'esquerra i els xics a la dreta.

Al començament vam córrer una mica i vam escalfar els músculs dels peus i de les mans. Després vam començar les proves atlètiques. La primera va ser 100m lliures, després 4x100m relleus. A l'acabar estes proves vam esmorzar desde les 11 fins a les 11 i quart. Tots estàvem buscant un lloc on no ens podien molestar les mosques negres,

però no ho vam aconseguir i ens vam decidir, les xiques a anar als vestidors, perquè era l'únic lloc on no ens podien molestar les mosques estes.

Abans de començar les altres proves els professors ens van donar crema pera què no ens piquessen les mosques.

Vam fer la prova de llançament de disc, després llançament de pes, després salt de longitud i vam acabar amb la prova de mig fons, els 800 m (2 voltes a la pista), però les xiques vam fer només 1 volta i mitja.

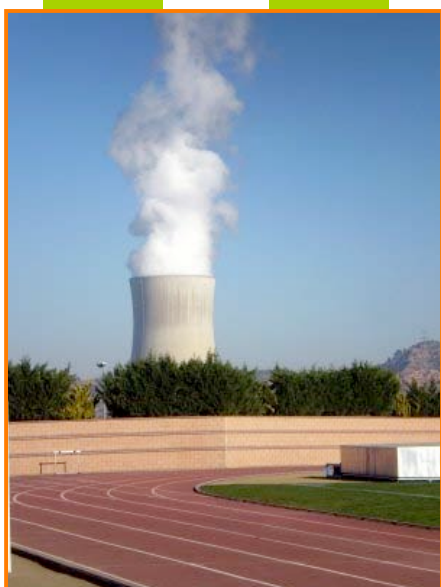
En acabar les proves estàvem molt cansats. Vam anar a dutxar-nos i després vam pujar a l'autobús i vam tornar cap a l'institut.

Alguns no van voler fer les classes de la tarda però alguns sí. Al final d'este dia vaig estar molt cansada i al dia següent em feien mal tots els músculs del peus.

Isabella Brezoiu (2n d'ESO)

9/4/08

L'estadi d'Ascó amb la Nuclear al fons

L'ofici que més m'agrada

L'ofici que més m'agrada és el de **perruquera** perquè cada dia és una mica diferent. Cada persona té un estil diferent o vol un pentinat diferent. El perruquer i la perruquera fan pentinats, recollits, tallen els cabells, tenyeixen els cabells, els renten, els eixuguen i també algunes perruqueres fan manicura, pedicura i també maquillatge.

Anna Muntenau
20/02/08 (3r d'ESO)

L'ofici de **bomber** m'agrada molt. L'ofici de bomber és molt important perquè quan hi ha un incendi els bombers van a apagar-lo i quan hi ha un incendi gran van a apagar l'incendi amb un helicòpter .

Els bombers porten un uniforme amb casc i una roba ignífuga.

Dumitru Adrian (2n d'ESO)
19/02/2008

Ionel Munteanu

Sóc de complexió baixa i prima. Tinc la cara ovalada i morena. Els ulls els tinc de color verd i petits. El nas el tinc llarg. Tinc els cabells castanys i una mica ondulats. Sóc de caràcter xerraire, amable i alegre.

Ionel Munteanu (2n d' ESO)
15/4/2008

Què faig cada dia?

Cada matí em llevo a les vuit. Em rento la cara i em pentino els cabells. Esmorzo, em rento les dents i miro la televisió. A dos quarts de nou me'n vaig a l'institut. Faig classe de nou a deu i de deu a onze. A les onze surto al pati, esmorzo i després vaig a la biblioteca amb els meus amics. Fins dos quarts de dos faig classe. De tres quarts de dos fins a un quart de tres, dino i després vaig a l'institut. Fins a dos quarts de sis faig classe. De tres quarts de sis fins a les set vaig a la biblioteca. De les set fins a les nou surto a fora i jugo amb els amics a futbol. A les nou sopo i després faig els deures . A les onze me'n vaig a dormir.

Ionel Munteanu (2n d'ESO)
15/ 4/2008

La festa de Sant Antoni

La festa de Sant Antoni se celebra el dia disset de gener. És una festa que se celebra a Catalunya, al país Valencià i a l'Aragó. A Gandesa enguany s'ha celebrat els dies dinou i vint de gener. El primer dia es va avisar de la festa amb unes campanes. I al llarg del dia la gent

vacol·locar les banderes als balcons de les cases. L'altre dia a les nou del matí es van tirar petards de bon dia. Al mig dia es va encendre la foguera de sant Antoni a la plaça de Església. A les onze es van beneir els animals i també les coques que es van vendre. Per acabar la festa el grup de la dansada de Gandesa va ballar al voltant de la foguera, com es feia antigament. I així es va acabar les festes de sant Antoni.

Anna Maria Munteanu (3r d'ESO)
28/01/08

Ballant la dansada. Gener del 2007

“el grup de la dansada de Gandesa va ballar al voltant de la foguera, com es feia antigament”.

La festa de Sant Antoni va ser organitzada els dies 19 i 20 de gener a Gandesa.

Diumenge, 20 a les nou del matí, a la plaça Vella, van tirar petards de bon dia. A les 9,30 hores un tractor va recollir la llenya per fer la foguera. A les 11 el porc de Sant Antoni va encendre la foguera a la plaça Vella.

A mi em van agradar els cavalls perquè jo tenia a Romania un cavall. A la una i quart del migdia els nens van ballar la dansada al voltant de la foguera.

Ionel Munteanu (2n d'ESO)
21/01/08

Foguera de Sant Antoni. Gandesa. Gener del 2007

L'ós enganyat per la rabosa (conte tradicional romanès)

Hi havia una vegada un ós que va ser enganyat per la rabosa.

La rabosa va fer-se la morta i un home va vindre amb una carro carregat de peixos i la va posar al carro per fer un abric a la seua dona. La rabosa va tirar els peixos a terra, va saltar del carro i va començar a plegar els peixos perquè tenia gana.

Quan va començar a menjar, va venir un ós que tenia gana de peixos. La rabosa va dir al l'ós que podia anar a un llac al marge de bosc per pescar peixos amb la cua dintre de l'aigua sense moure-la.

Aquella nit va començar a bufar el vent i va glaçar. A l'ós li feia mal la cua del fred, va traure la cua fort i el pobre l'ós en lloc de peixos es va quedar sense cua.

Llavors va anar a buscar la rabosa per matar-la i la rabosa es va amagar en un tronc d'un arbre, ell va agafar una branca per matar la rabosa.

Finalment es va enfadar molt perquè no va poder matar-la.

I així és com l'ós va ser enganyat per la rabosa.

Marica Dumitru Adrian (2n d'ESO)
25/01/2008

Els animals

Aquest lleó és molt gran i groc. Té la crinera espessa. A mi m'agrada perquè em pot defensar d'altres animals. El lleó és salvatge i és molt fort. És molt furiós i no té temor de ningú.

Adrian Danut Lungu (1r d'ESO)
9/1/2008

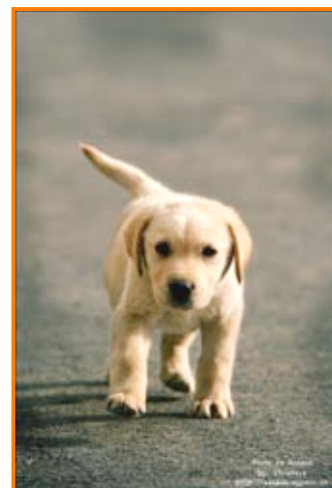
Aquesta tortuga és petita. Té dos caps, quatre ulls, quatre potes i una closca. No té cua. És de color groc, negre, verd i blanc.

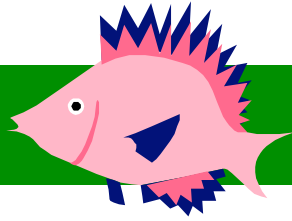
Kangyong Chen (4t d'ESO)
29 de gener de 2008

El gos és petit. Té pel de color beix. És un animal molt fidel i simpàtic.

Kangyí Chen (4t d'ESO)
29 de gener de 2008

El casament del meu oncle George

El meu oncle George es va casar amb la Ileana, i els meus pares i jo vam anar al seu casament. Primer vam anar a casa del nuvi i després, amb el nuvi i els seus convidats, vam anar buscar la núvia. Vam anar a l'ajuntament i l'alcalde els va casar. En acabat, vam anar a l'església on el sacerdot els va posar els anells als dits.

Després vam anar a un restaurant on vam sopar i qui va voler va ballar perquè hi havia una orquestra. Al restaurant

vam estar tota la nit fins a les cinc de la matinada. A les dotze de la nit els nuvis van tallar el pastís. Els convidats van posar diners damunt d'una taula per als nuvis. Al matí les famílies se'n van anar a casa.

Adrian Danut Lungu (1r d' ESO)
1/04/2008

.....
"Al restaurant vam estar tota la nit fins a les cinc de la matinada.".
.....

Així sóc jo

Sóc baixa i una mica grassa. La meva cara és ovalada i rosada i al nas tinc unes pigues. Els meus ulls són grans i de color verd clar. El nas es llarg. Porto els cabells llargs, esbullats de color castany i tinc unes metxes de color ros.

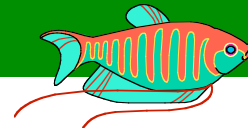
M'agrada ser amable. Sóc alegre i presumida. A vegades sóc una mica tímida, però, si m'insulten sóc agressiva i xerraire. I quan tinc un examen estic molt nerviosa.

El que més m'agrada de mi son els ulls i el contracte.

Anna Maria Munteanu (3r d'ESO)
19/02/08

Anna Munteanu al Celler Cooperatiu de Gandesa

La postal

Hola George,

T'escric per dir-te com és el poble on visc. Es diu Gandesa, és la capital de la comarca Terra Alta. Hi viuen uns 3000 habitants. Hi ha moltes cases, però són edificis grans. Jo visc en una casa de dos pisos.

Per favor, vine a visitar-me.

Una abraçada,

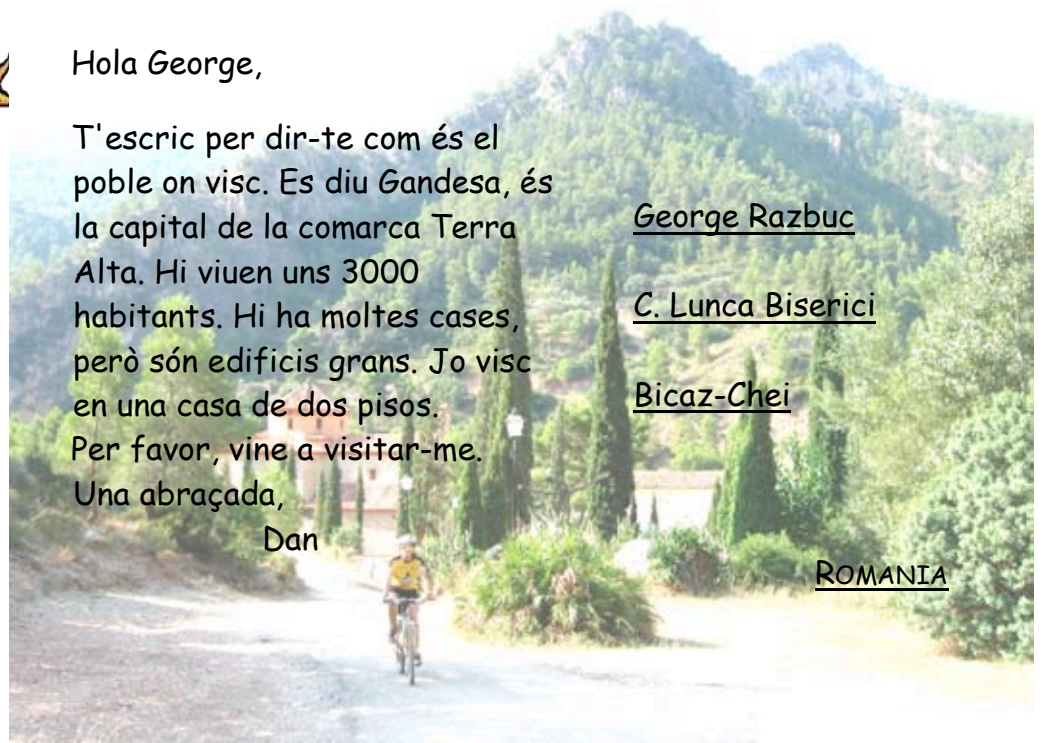
Dan

George Razbuc

C. Lunca Biserici

Bicaz-Chei

ROMANIA

Hola Diana,

T'escric per veure com et trobes i dir-te on visc. Vis en un poble petit de Catalunya (que es troba a Espanya) i es diu Horta de Sant Joan. Hi ha molts edificis alts, crec que més de 6. Però les cases són molt baixes: de 2 o algunes de 3 pisos.

Jo visc molt a prop de l'església del poble. Els carrers són molt estrets quasi que podem donar la mà als veïns pel balcó.

També hi ha una ermita molt antiga situada en una muntanya al

costat d'Horta. Però està tancada, només la pots veure per fora.

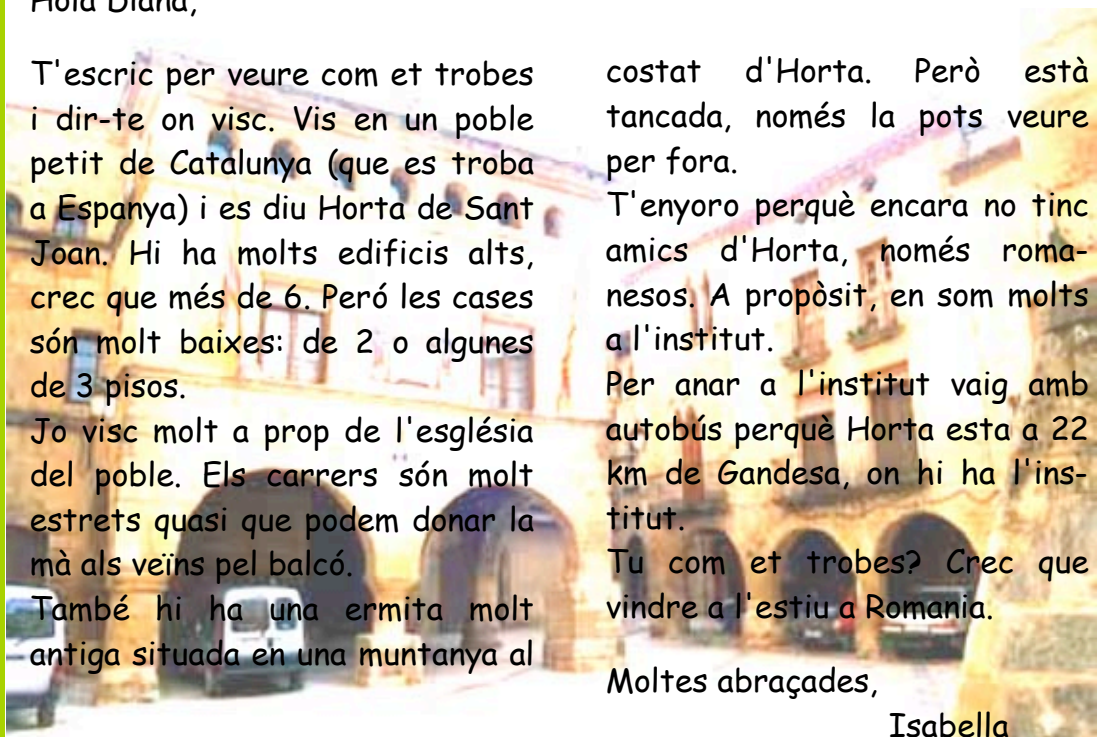
T'enyoro perquè encara no tinc amics d'Horta, només romanesos. A propòsit, en som molts a l'institut.

Per anar a l'institut vaig amb autobús perquè Horta esta a 22 km de Gandesa, on hi ha l'institut.

Tu com et trobes? Crec que vindre a l'estiu a Romania.

Moltes abraçades,

Isabella

El gos pitbull

M'agrada aquest gos perquè té les potes fortes i les orelles punxegudes i els ulls petits. El nas és xato. Té el pit gran. Té una cua petita, i la boca gran. Té el cap gran. És de color negre i blanc.

Sergiu Paleu (1r d'ESO)
01-04-2008

Excursió a Cardó

El dia 5 de febrer, van anar d'excursió a Cardó els alumnes de primer d'ESO de l'IES Terra Alta de Gandesa.

Vam sortir de Gandesa a les 9 del matí, després vam passar per uns pobles que es diuen el Pinell de Brai, Benifallet i Rasquera. Hi vam anar dos autocars. Cada autocar portava més de trenta alumnes. Amb nosaltres van venir quatre professors.

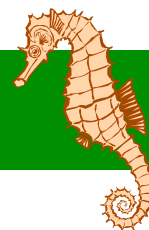
Quan vam arribar al Balneari de Cardó, tots els alumnes vam baixar de l'autocar. Vam mirar els edificis i tot el que hi ha. El professor Jordi d'educació física ens van dir que s'hi està construint un hotel de cinc estrelles.

Després el professor va dir que podíem començar a pujar fins al cim més alt. A meitat camí tots els nois i les noies ens van asseure a terra i vam començar a esmorzar. Després d'esmorzar vam pujar fins al cim més alt. Allí hi ha una creu molt gran. Jo vaig trobar una botella petita de l'any 1934. Dins de la botella hi havia un missatge molt vell i trencat.

Els professors van començar a baixar i nosaltres també. Vam baixa una mica i vam dinar. Vam baixar i vam veure unes casetes molt velles. Les sendes estan molt ordenades. Jordi Va dir que a cada cruïlla de sendes havíem de posar unes rames per saber la senda per on havíem pujat. Vam baixar i vam esperar una mica que vingués l'autocar. Hi vam pujar i vam tornar a l'institut.

De tornada no vam passar pel Pinell de Brai. Vam passar per Rasquera, Benifallet, Móra i Gandesa. Quan vam arribar a l'institut, vam esperar fins que van acabar les classes. A mi em va agradar molt aquesta excursió.

Sergiu

Ahir va vindre un alumne nou a l'aula d'acollida. Es diu Sergiu Daniel Paleu. Té 13 anys. Es un nen baix i molt simpàtic. Té el cabells rossos, ulls petits boca petita. Ell fa primer d'ESO. Li agrada molt jugar a futbol i fer esport. La Mercè Gimeno és la seva professora de català. Li dona deures per aprendre la llengua catalana. Ell ara no sap parlar gens. Nosaltres, els altres alumnes de l'aula d'acollida li ajudem a parlar. Ell cada dia comença a parlar una mica més. És també de Romania del poble Bicaz-Chei i ha vingut a Catalunya fa tres setmanes.

Adrian Danut Lungu (1r d' ESO B)
9/01/2008

Em dic Kangyi

Em dic Kangyi, tinc 17 anys i sóc de Zhejiang, una regió de l'est de la Xina. Fa 8 mesos que visc a Gandesa.

A la Xina, el meu pare era fuster i ara treballa de paleta. Jo vivia amb l'àvia la mare i el meu germà.

Jo anava a d'institut dilluns, dimarts, dimecres, dijous i diumenge. De les 6:25 a les 8:40 de la tarda.

També estudiava segon cicle de l'escola secundària. A la Xina, molts nois i noies no van a l'escola a estudiar.

Els nois a la nit es quedaven a dormir a l'escola. Molts alumnes no dormien i jugaven a les cartes amb diners o parlaven.

A mi em feia mal el cap i els deia: "Aneu a dormir, si us plau".

Kangyi Chen (4t d'ESO)
20/05/2008

Zhejiang (la Xina)

Notícies del 22 de maig

El dia internacional de la Terra

Avui, el dia 22 d'abril, se celebra EL DIA INTERNACIONAL DE LA TERRA, un dia que podem aprofitar per fixar-nos en els animals. S'ha presentat una pàgina web per salvar la vida dels taurons balenes. En els oceans s'han trobat més de 1.100 taurons balenes. Són els peixos més grans del món. Fan dotze metres de llarg. Als bussos no els fan res perquè són molt tranquils. Si la gent els pesca més desapareixeran dels oceans.

Al zoo de Sidney s'ha fet una zona d'aigua per una foca que es diu Druc i uns quants pingüins. Aquesta zona d'aigua s'ha fet perquè la foca i els pingüins han de nadar.

Al zoo de Berlín s'ha fet un segell de correus que representa un os nascut en aquest zoo d' Alemanya.

Totes aquestes coses s'han fet per celebrar EL DIA DE LA TERRA.

Adrian Dănuț Lungu (1r ESO)
5-05-2008

Revisions radiològiques

Avui dia 22 d'abril de 2008, els alumnes d' una escola de Girona han passat una revisió radiològica per saber si estan contaminats de radioactivitat perquè van visitar la Central Nuclear d'Ascó. Tot el matí els van revisar un per un. Després els van donar els resultats que van ser negatius. La fuga és molt perillosa i per això grups ecologistes van dir que han de tancar la central.

Ionel Munteanu (2n d'ESO)
22/ 04/ 2008

Revisions radiològiques als alumens dels Maristes de Girona que van visitar Ascó

“Sóc simpàtic. M'agrada el futbol i el ping-pong i mirar la televisió.”.

Em dic Sergiu Paleu

Em dic Sergiu, tinc tretze anys i petites. Sóc simpàtic. M'agrada el futbol i el ping-pong i mirar la televisió. Sóc de Romania. Visc a Gandesa. Sóc baix. Tinc els cabells rossos i els ulls marrons. Tinc el nas petit, la boca petita i les orelles

Sergiu Daniel Paleu (1r d'ESO)
27/02/2008

Em dic Kangyong

Em dic Kangyong, tinc 16 anys i sóc de Zhejiang, un regió de l'est de la Xina. Fa 8 mesos que visc a Gandesa. A la Xina, vivia amb la meua àvia, la meua cosina, ma mare i el meu germà.

A Renzuang, a l'institut, teníem competicions esportives.

Kangyong Chen (4t d'ESO)
20/5/2008

Jo anava a l'institut dilluns, dimarts, dimecres, dijous i divendres. També a les nits, però no divendres i dissabte.

Les professores i els professors catalans m'agraden molt perquè no castiguen. A la Xina, els professors i les professores són molt rigorosos.

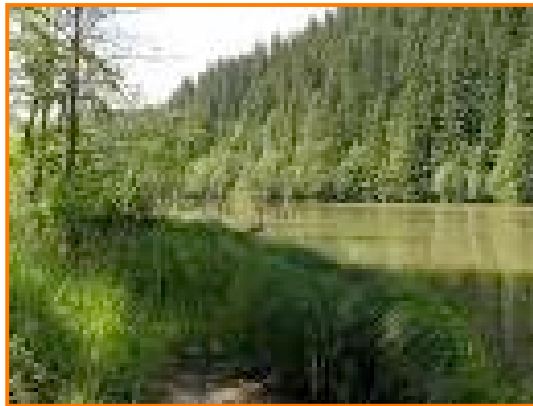

La llegenda del llac Roig

Aquesta llegenda explica el naixement del llac Roig. Ara el llac Roig és un lloc turístic per fer passejades amb barca.

Diuen els vells que el llac Roig va nèixer un dia que un home va segrestar una jove molt bonica que venia de Gheorgheni i es deia Esthera.

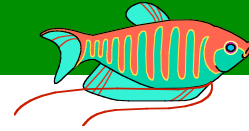

L'home la va portar fins al bosc on tenia un ramat d'ovelles. Quan la jove dona va veure on era va cridar molt fort. I quan les muntanyes van sentir la dona, van caure damunt el bosc on era la jove i el segrestador. Aquella nit va ser terrible, les muntanyes havien caigut i també plovia molt fort i llampegava.

Com va ploure molt, es va fer un llac . El llac era de color roig per la sang de la jove. El segrestador i les ovelles van morir en la tempesta. I així va nèixer el llac Roig situat a la ciutat romana de Harghita.

Anna Munteanu (2n d'ESO)

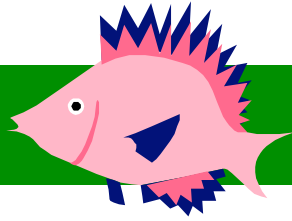
Estimat diari

Avui és el dia en què m'he decidit a començar un diari perquè fa 5 mesos que vaig deixar el meu país.

Per començar et parlaré una mica de mi i de la meva família. El meu pare es diu Mihai i té 40 anys, ma mare es diu Nicoleta i té 36 anys, jo em dic Isabella, vaig néixer el 8 d'agost de l'any 1994 i tinc 13 anys.

Quan vaig acabar primer d'ESO vaig anar cap a Alemanya, on viu la meva tia (la germana de la meva mare) des de fa 11 anys. Es diu Camèlia, però els familiars li diem Cami. Té un fill de 3 anys i un marit de 34, me pareix. Estimo molt la meva tia perquè és molt bona i cada festa que teníem a Romania m'enviava dolços i robes boniques. També al cosí l'estimo molt perquè es tant petit i encara no pot parlar del tot bé. És molt divertit. Ah!, es diu Fàbio. Sa mare li ensenya alemany, però també romanès, perquè no vol que el seu fill aprengui només alemany i no sàpiga d'on ve la seva mare. Vaig estar 2 mesos a Alemanya, amb la meva mare, després la meva tia va decidir que ens'n aniríem a Espanya per visitar una cosina seva (que és la meva tia). Quan vam anar a Alemanya el meu pare ja havia vingut a Espanya per a treballar, perquè al nostre país li pagaven poc per la seva feina. Em vaig posar molt contenta quan la meva tia va dir que aniríem a Espanya, perquè així podria veure el meu pare. Quan vam arribar vam decidir quedar-me aquí, perquè el meu pare va trobar una casa per a llogar. Vam estar un mes a casa la meva tia que viu aquí i després ens vam mudar. Vam netejar molt perquè la casa estava molt bruta.

El meu primer dia a l'institut vaig tenir moltes emocions, perquè no sabia dir moltes coses i a més no sabia que es parlava català. Quan vaig veure la professora de català em va semblar mol simpàtica i em vaig posar contenta perquè havia de passar moltes classes amb ella. A l'hora de dinar vaig estar molt nerviosa, perquè hi havia molts nois i noies i si em preguntaven alguna cosa no els podia contestar. Quan vaig veure què hi havia per a dinar em vaig dir: "Mare meva, hi ha espaguetis amb peix! Què faré ara? Jo no puc menjar peix!". Em vaig quedar dins del menjador i li vaig dir a l'home que hi havia allà, que si menjava allò vomitaria. Aquell dia no l'oblidaré mai.

La vida d'una immigrant

Em dic Anna Maria Munteanu i tinc 14 anys. Vaig arribar a Catalunya el dia 8 de juliol de 2007. Jo no sabia què era viure en un altre país que no és el teu.

Sóc una noia com totes les que vénen d'un altre lloc. Quan vaig arribar no sabia parlar res de la llengua catalana, sabia només una mica de la llengua castellana. El que em va sorprendre és que la gent em mirava molt estrany. I això per què? Perquè tots els que venim d'un altre país som estrangers.

Quan vaig vindre no tenia cap amic i no coneixia a ningú. Per mi tot era molt estrany. Jo no sortia de casa fins que un dia el meu cosí va vindre a buscar el meu germà i vaig sortir jo també amb ells. Vam anar en un parc i allí vaig conèixer uns nois de la meua edat romanesos que es diuen Marius, Silviu i Ionut. Vaig tornar a casa i l'altre dia vaig tornar a sortir, quan vaig arribar a la plaça, dos noies van venir i em van dir: "Ei, tu, ets romanesa?". Jo els vaig dir que sí. Em van preguntar com em deia i vam parlar. Elles es diuen Stefania i Laura. Després vaig conèixer altres dos noies que es diuen Andreea i Bianca i així vaig començar a fer amics.

Tots creuen que si véns d'un altre país tens molts amics i ets molt feliç, però això no es així perquè no tenir amics i no conèixer a ningú és terrible.

Bé ara tinc amics i tinc amb qui sortir, però no sóc tant feliç perquè me falten encara els amics.

La meua vida va canviar quan vaig deixar el meu país i vaig vindre a Catalunya.

Anna Maria Munteanu
13/02/08

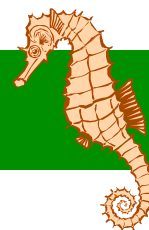
Què faig cada dia?

Em llevo a les vuit. Cap a un quart de nou em rento la cara i les mans. Més tard esmorzo. En acabat d'esmorzar, em rento les dents. Després em vesteixo i m'espero amb la meua germana fins a tres quarts de nou. Després el meu pare ens acompanya a mi i la meua germana. A mi me porta al institut i la meua germana a l'escola.

Danut Lungu (1r ESO)
27/03/2008

Sergiu i Dan escrivint a la pissarra

Cada dia

Cada matí em llevo a dos quarts de vuit, em rento la cara i les dents. Després esmorzo. Sempre arribo a l'institut a tres quarts i cinc de nou. Dilluns, dimarts i dijous dino a l'institut a dos quarts de dos del migdia i no m'agrada el menjar.

A les sis quan arribo a casa bereno amb la meua família, després faig els deures i, quan acabo, me'n vaig a dormir.

Dimecres arribo a casa a les dues i divendres, a les tres.

Adrian Marica (2n d'ESO)

El meu dormitori

El meu dormitori és petit, de color blanc. Hi ha un llum sobre la tauleta de nit. Hi ha un llibre al calaix de la tauleta. Hi ha una finestra darrere la cortina. Hi ha un armari i un llit.

Kangyong Chen (4t d'ESO)
28/1/08

El meu dormitori és petit. Té la paret de color blanc. Hi ha un mirall, una finestra, un llit, un llum, unes cortines i un tauleta de nit.

Kangyí Chen (4t d'ESO)
28/1/08

Casa meua

Jo visc en una casa a Gandesa de dos plantes. A la planta baixa hi ha el garatge. Al primer pis hi ha un menjador i dues habitacions i un lavabo. Al segon pis hi ha un passadís, un menjador, tres habitacions, un lavabo i una cuina. La cuina és gran i té quatre armaris. Al menjador hi ha una taula i quatre cadires. També hi ha un sofà per a quatre persones, una tauleta, amb un gerro amb flors

i una catifa. També hi tinc un televisor. Al meu dormitori hi ha dos llits, una tauleta de nit, un llum de peu i un armari encastat a la paret. El bany del primer pis és petit. Hi ha una dutxa amb una cortina, un mirall, un vàter, un bidet i un lavabo. El bany del segon pis és gran. És igual que altre bany.

Sergiu Daniel Paleu (1r d'ESO)
3-4-2008

Conèixer Gandesa

El 30 d'abril vam sortir de l'institut i vam visitar Gandesa

El carrer de davant de l'institut és carrer de Vilalba. El carrer de la dreta de l'Institut és el carrer de Joan Perucho. A la dreta de l'institut hi ha un poliesportiu, una piscina i un mapa de Terra Alta, té dotze Pobles.

Vam baixar pel carrer de Joan Perucho, vam veure un Jutjat i un centre mèdic. Al darrere de l'institut hi ha l'estació d'autobusos i un hotel de nom Piqué. Després vam veure l'Escola Agrària i un celler molt gran que té molts carretells de vi i una premsa de vi.

Vam fer dos fotos. També vam veure una llibreria, una església, un parc i el Consell Comarcal.

Kangyong Chen (4t ESO)
11/5/2008

Kangyí, Anna i Kangyong al Celler Cooperatiu de Gandesa

La meua família és el meu pare, la meua mare i el meu germà. El meu pare es diu Ion, la meua mare es diu Natasa i el meu germà es diu Ionut. Jo tinc quatre ties. Es diuen Livea, Ileana, Maria, Lucretia. A més tinc quatre oncles. Es diuen Emil, Viorel, Pantica, Ion. La meua tia Livea té tres fills, es diuen Gheorghe, Miluta i Luminita. La meua tia Ileana té dos fills, es diuen Ciprian i Lacramioara. La meua tia Maria té dos fills, es diuen Ciprian i Mihai. La meua tia Lucretia té una filla, es diu Lili. Els meus avis paterns, es diuen Dumitru i Aurelia. Els meus avis materns es diuen, Janica i Viorica. Els meus avis viuen a Romania.

Sergiu Daniel Paleu
27-03-2008

Excursió a Tortosa

El dia 30 vam anar a Tortosa tots els alumnes d' ESO a veure una obra de teatre a l' Auditori Felip Pedrell. Vam sortir de l'estació d'autobusos a les nou i quart. Vam arribar a Tortosa i vam esperar, més o menys, un hora a un parc. Els tutors i les tutores van fer grups. Vam entrar dins de l'edifici. Dins hi havia alumnes d'un altre institut. Una senyora va dir que havíem d'ocupar les primeres files. Els actors i les actrius es van presentar. Van representar l'obra *Fuenteovejuna*. Quan és va acabar l'obra els actors ens va dir que si volíem fer-los preguntes, però ningú no va preguntar res. Vam sortir de l'edifici i vam tornar a l'institut a un quart de dues.

Adrian Danut Lungu (1r d'ESO)
6-05-2008

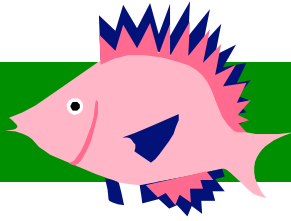
L'estiu

A l'estiu acostumo anar a la platja amb la meva família. M'agrada molt la platja perquè puc prendre el sol. Aquest estiu aniré a Romania. Si trobo els meus amics anirem al Llac Roig. Si no els trobo, aniré amb els meus cosins a pescar. Segurament podré veure els meus amics i els meus cosins.

Ionel Munteanu (2n d'ESO)
5/05/2008

A l'estiu acostumo a anar a la piscina amb la meva mare, la meva germana i el meu pare. M'agrada molt nedar amb el meu pare perquè ell sap nedar molt bé. Aquest estiu passaré les vacances a la muntanya. Si venen els meus amics, anirem amb la bicicleta. Si no venen, jugaré amb la meva germana. Segurament el meu pare voldrà anar a altres pobles de la Terra Alta.

Adrian Danut Lungu (1r d' ESO)
23/1/2008

Què a costumo a fer a l'estiu?

A l'estiu acostumo a anar a la muntanya amb la meua família. M'agrada molt dormir a l'ombra d'un arbre perquè hi ha aire fresc. Aquest estiu vull anar a la muntanya. Si els meus pares no

han de treballar, aniré a la muntanya. Si no em quedare a Gandesa, o me n'aniré a Alcanyís. Segurament me n'aniré a Alcanyís amb els meus germans.

Anna Munteanu (3r d'ESO)

Els àpats

Jo esmorzo a les vuit del matí, dino a les dues de la tarda i sopo a les sis. Per esmorzar menjo pa i llet; per dinar menjo porc, albergínies, enciam; per sopar menjo ous, tallarines, col i poma.

Jo esmorzo a les vuit del matí, dino a les dues de la tarda i sopo a les set. Per esmorzar menjo pa i llet. Per dinar menjo arròs, llom de porc, pèsols i albergínies. Per sopar menjo tallarines, ous, col i poma.

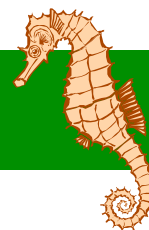
Kangyí Chen (4t d'ESO)
11/01/08

Kangyong Chen (4t d'ESO)
11/01/08

“M'agrada dormir a l'ombra d'un arbre perquè hi ha aire fresc”

Excursió per Gandesa

El 30 d'abril vam sortir de l'institut.

El carrer de davant de l'institut és el carrer de Vilalba. El carrer de la dreta és el carrer de Joan Perucho. A la dreta de l'institut hi ha un poliesportiu, una piscina, un jutjat i un centre mèdic. A la darrere, hi ha l'estació d'autobusos i l'hotel Piqué.

Aquí a Gandesa hi ha molts cellers. El celler cooperatiu és molt gran. Nosaltres hi vam veure un ocell i un premsa de vi.

El vi és de diferents colors: negre, blanc i rosat. Al meu pare li agrada el vi blanc.

Després vam anar a l'Agrobotiga. Vam veure els productes: oli, vi, mistela, vinagre, préssec, etc.

Vam anar a la plaça del comerç, hi ha un bar, una caixa, una peixateria, un supermercat, una floristeria, etc.

Vam visitar l'església, és antiga. Vam anar al Consell Comarcal, davant hi ha un parc infantil.

Kangyi Chen (4t d'ESO)
9/5/2008

Cooperativa de Gandesa

Parc infantil. Davant del Consell Comarcal

Llibres

L'home invisible de Herbert George Wells

Aquest llibre m'ha agradat molt perquè és una història interessant d'un home que era científic i que es va tornar invisible amb una mena de pols i el més interessant és que, si menjava, el menjar es veia a l'estómac. Però no m'ha agradat que aquell home hagués matat altres homes només per diners i menjar. M'agradaria saber què volen dir els llibres que va escriure l'home invisible. La cosa més rara és que si llegeixes un

llibre com aquest penses si és possible que passe una cosa així.

Isabella Brezoiu (2n d'ESO)
25/03/2007

Diari d'Anna Frank

He trobat aquest llibre molt interessant perquè no havia sentit mai com havia estat la Segona Guerra Mundial i que els alemanys havien ocupat Holanda per la força i que mataven els jueus.

Crec que la vida d'Anna Frank va ser molt difícil, perquè s'havia d'amagar tot el temps i no podia sortir amb els amics cristians. El pare d'Anna Frank va fer molt bé quan va fer conèixer el diari de la seva filla així tothom ha pogut saber com era la vida dels jueus.

Aquest llibre és molt interessant, però també trist, l'Anna era una noia de la meua edat i jo no em puc imaginar com hagués estat tot el temps trista.

Isabella Brezoiu (2n d'ESO)
21/02/2008

Anna Frank

La carta

Gandesa, 25 de febrer de 2008

Estimada cosina,

Jo visc a Gandesa, m'agrada viure aquí.

Hi ha un ajuntament, un ambulatori mèdic, una farmàcia, un oficina de correus, un institut, una plaça, un gimnàs, un parc, uns bar i una cabina de telèfon.

L'institut és petit, té un gimnàs, molts classes: unes classes de dibuix, una classe de música, uns laboratoris, una classe de multimèdia, una biblioteca i un menjador.

Jo estudio català a l'aula d'acollida. Al gimnàs faig esport i em dutxo.

Jo tinc dues cases, una és a l'avinguda Franquet número 13 i l'altra al barri de les Planes.

Esmorzo a les onze, dino a dos quarts de tres i sopo a les set.

M'agraden els professors de l'institut perquè no castiguen i no són rigorosos.

Adéu,

Kangyong

Gandesa 25 de febrer de 2008

Estimat amic,

Jo estic bé a Gandesa, m'agrada viure aquí.

Jo tinc dues cases, una és a l'avinguda Franquet número 13 i l'altra al barri de les planes.

Gandesa és molt petit. Té 3.000 habitants. Aquí viuen onze xinesos.

De dilluns a divendres vaig a l'institut.

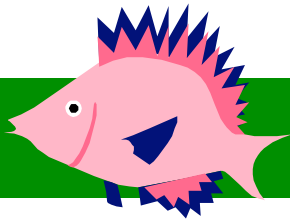
A la nit, Kangyong i jo fem el sopar. Després de sopar, miro la televisió o estudio.

El dissabte jo dormo fins a les deu. Després vaig a comprar, el dinar i el sopar.

A la nit juguem a les cartes Kangyong, Changchueng, Jianguo i jo.

Adéu,

Kangyi

La meua experiència a Catalunya

La meua experiència catalana va començar el dia tretze d'agost de l'any 2006. Al meu pare, que va començar la seva experiència un any més aviat que jo, no li agradava estar sol i així vam vindre jo i ma mare a viure en un poble petit català, en el qual ara mateix seguint vivint.

Aquest poble es diu Gandesa, i és un poble molt modest on la gent sap viure, però no tant com els de Romania. La gent de Romania, principalment les persones més joves, aprofiten del dia com més millor.

Quan vaig vindre aquí el primer dia tenia la impressió que la gent era igual que la del meu país, però vaig observar que hi ha una petita diferència. Aquí la gent és molt més tranquil·la, no és tant dinàmica com els romanesos.

Jo crec que si hagués de viure en una ciutat no estaria tan content comestic al meu poble actual. M'agrada viure aquí perquè he fet amics que no són tots de la meua nacionalitat.

En aquests dos anys que porto vivint a Gandesa m'he trobat amb coses bones, però també amb coses dolentes per les quals vaig

passar, però que ara ja s'han superat.

La meua experiència catalana és una experiència molt bonica, però l'amor a la pàtria m'atrau més fort.

Bogdan Arteni (4t d'ESO)

29.05.2008

"La meua experiència catalana és una experiència molt bonica, però l'amor a la pàtria m'atrau més fort!"

8 mesos vivint a Gandesa

Farà uns vuit mesos que visc a Gandesa, he viscut en diferents llocs, com a Albacete i a diferents pobles d'Alacant i València, però el més petit és Gandesa.

Aquí l'ambient és molt diferent al d'altres llocs on he viscut, és més rural, però no s'està malament. Al principi, quan em van dir que aniríem a viure a un poble perdut de Catalunya i que només hi havia unes tres mil persones no em feia molta gràcia venir, però una vegada aquí es molt diferent de com m'ho imaginava. Hi ha bastants nois de la meva edat i a més tots el dels pobles propers, normalment són gent simpàtica, més sociables que a les ciutats.

Un problema és la llengua, encara que se suposa que a la Comunitat Valenciana es parla català, mai l'havia parlat, però bé, a ningú li molesta que parles castellà, així que, fins que sàpiga bé català per parlar-lo no passa res.

En resum, no s'està tan mal viure per aquí. A veure que en penso d'aquí a uns quants anys.

Carlos Pérez Cabezuolo (4t d'ESO)
30-5-2008

La meua experiència a Catalunya

Fa 2 anys que estic a Catalunya. Fa molt temps que visc aquí. M'agrada molt viure aquí, perquè estic amb la meua família i amb uns cosins.

Quan vaig marxar de Romania no volia vindre aquí perquè sabia que es parlava català. M'ho van dir els meus pares. També em va dir el meu germà més gran que és més difícil que el castellà.

En primer dia quan vaig arribar va ser molt difícil, perquè la gent que em preguntava moltes coses en català i jo no sabia respondre. Després quan vaig arribar a la casa on visc ara, la meua veïna em va preguntar en castellà: "¿Cómo te llamas?" i jo sabia unes poques paraules en castellà i li vaig contestar. Però després em va parlar en català i no li vaig poder respondre perquè no entenia el que deia.

També, en el primer dia de l'institut, la gent em preguntava moltes coses del meu país, però no sabia què li podia respondre.

Ara parlo català molt bé, però no puc escriure tan bé com parlo.

M'agrada molt parlar en català. A casa parlo català amb el meu germà més petit.

El que més m'agrada d'aquí es la platja. És neta i l'aigua també es molt neta. A Romania la platja no es tant neta com aquí i per això no m'agrada. A l'estiu vaig a Romania, però no m'hi vull quedar. Si algú em diu si m'agradaria tornar a Romania li diré que no. M'agrada més viure aquí. Tot i que allà, en el meu país, tinc els cosins, les cosines, els avis i tots els meus amics, m'agrada més Catalunya que Romania.

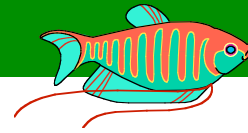
Andreea-Elena Irofte (4r d'ESO)
30-05-2008

El Pinell de Brai

"Tot i que allà, en el meu país, tinc els cosins, les cosines, els avis i tots els meus amics, m'agrada més Catalunya que Romania."

La meua experiència a Catalunya

Vaig arribar aquí, a Catalunya, el juny de 2006. En principi vaig vindre per les vacances d'estiu, però el meu pare ja m'havia matriculat a l'institut. Les vacances d'estiu s'han acabat convertint en la meua residència. Em vaig quedar.

Al principi no m'agradava molt aquesta idea. No havia pensat mai que, potser en un futur, viuria en un altre país, molt lluny dels éssers estimats del meu país. Al primer dia de classes va ser terrible! Tots em miraven com si hagués vingut d'un altre planeta. Com un extraterrestre. Parlaven entre ells i jo, clar, no entenia res. Em sentia molt malament. A poc a poc em vaig acostumar a la idea que d'ara endavant em quedaria per molt temps

aquí, principalment pels estudis i per la meua família. El primer any vaig anar moltes hores a l'aula d'acollida, una aula per a alumnes nouvinguts. Allí vaig estar molt bé. Vaig tindre una professora molt bona. M'ha ajudat molt. No ho sé com m'hauria anat si no hagués començat en aquella aula. Vaig aprendre un munt de coses i ens ho passàvem molt bé.

Ara estic millor. Ja sé parlar i els altres no em miren com em miraven els primers dies. Algunes vegades tinc ganes de plorar perquè enyoro moltíssim el meu país i a les persones estimades, però això ja ho trobo normal. Després em passa i em trobo millor. Ara també vaig a l'aula d'acollida, però no tantes hores, només a català i el crèdit variable.

Fins ara és una bona experiència per a mi. Ja sé com és viure en un altre país, estudiar en un altra llengua, veure els costums d'aquí...

És molt difícil viure en un altre país, però...així és la vida.

*Els primers dies a l'Aula d'Acollida
Curs 2006/07*

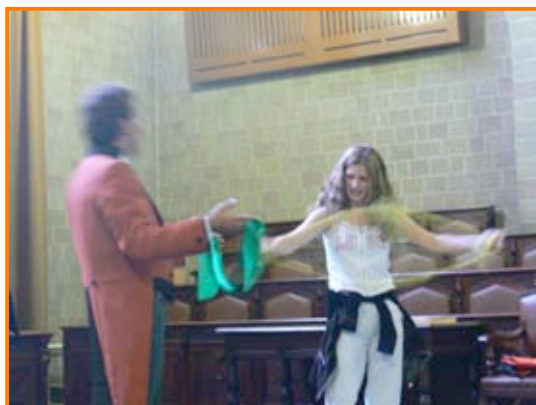

Galeria de fotografies

Concurs *Voltem pel món*

Barcelona. 30 de maig del 2007.
Recollint el diploma de participació
en el concurs *Voltem pel món*.

Andreea Irofte ajudant el mag en
l'acte de cloenda del concurs a
l'Escola Industrial de Barcelona

XXX Premis Baldiri Reixach

Amb aquest número de la revista, volem celebrar que hem guanyat un dels premis Baldiri Reixach que la fundació Lluís Carulla ha donat, en la seua trentena edició a treballs en català presentats per alumnes de les escoles i institut de tot el domini de la llengua catalana.

El dia 1 de juny vam anar amb 5 alumnes de l'Aula d'Acollida i les seues famílies a l'Espluga de Francolí a recollir el guardó i el xec de 700 euros per a la compra de llibres en català amb què estava dotat el premi.

El premi és per als alumnes de l'Aula d'Acollida que han participat en la redacció del número 5 de la revista de l'Aula.

Vam passar un matí molt agradable, juntament amb les més de 1.500 persones que van assistir a l'acte: mestres, pares i alumnes guardonats.

EDITA: AULA D'ACOLLIDA

TEXTOS DE: BOGDAN
ARTENI, ISABELLA
BREZOIU, KANGYÍ CHEN,
KANGYONG CHEN,
ANDREEA IROFTE, DANUT
LUNGU, ADRIAN MARICA,
ANNA MUNTEANU, IONEL
MUNTEANU, SERGIU
PALEU, CARLOS PÉREZ,
ANDREEA STAIKU,

COORDINA: MERCÈ
GIMENO

IES TERRA ALTA
C. DE VILALBA, 30
43780 GANDESA

[WWW.XTEC.ES/IES
TERRAALTA](http://www.xtec.es/ies-terraalta)

[HTTP://BLOCS.XTEC.
CAT/ACOLLIDATERRA
LTA/](http://blocs.xtec.cat/acollidaterraalta/)

Premi Baldiri Reixach

Foto després de recollir el premi

Premiats i familiars